

Selyem Zsuzsa

TETKÓ

Avagy ha így megy ez, ki állítja meg Arturo Uit?
Zenés-táncos hommage à Bertolt Brecht

Szereplők:

Hartel Bálint
KAR
Maxwell
Zozo

1. rész

1. jelenet

Kávészó, kora délelőtt, tavaszi napsütésnek gondolhatnánk, ám mindennek több árnyéka van. A bútorok hétköznapian elegánsak, a pincérek (a KAR egy része) tetszés szerinti uniformisban. Az első pillanattól zene szól. A színen öt-hat asztal, egy kivételével mindegyik körül ülnek (a KAR másik része). Bálint megérkezik, leül a szabad asztalhoz. Amint leül, a háta mögött megjelenik Maxwell, a jelenet végéig ott áll, kissé Bálint felé hajolva. Bálint kényszerrel ügyel arra, hogy ne nézzen hátra, közben int az egyik pincérnek, K1-nek.

K1 Szia, mit hozhatok?

BÁLINT Szia, egy dupla kávé tejjel.

K1 Oké, máris.

MAXWELL Na végre!

BÁLINT *(összerezzen, majd halálos nyugalommal)* Hát, nem is tudom. Talán igen, talán igazad van.

MAXWELL Nekem mindig igazam van.

BÁLINT *(ezt nem hallotta, a saját korábbi mondatát folytatja)* Nem lehet mindent összekeverni. Van ami jó, van ami nem. Igazad van.

K1 leteszi Bálint asztalára a kávé, barátságos tekintetváltás.

MAXWELL Nem tudod még, mit beszélsz, kedvesem, de azért vagyunk itt, hogy kiderüljön.

Maxwell a „kedvesemnél” belecsókol Bálint nyakába. Lehet az gyöngéd harapás is. Ebben a pillanatban lép be szelesen Zozo, nagy mosoly amint meglátja Bálintot, de a

csók / harapás láttán egy pillanatra elkomorul. Arcjátéka gyors, magabiztosan lépked Bálint asztala felé, Maxwell megfordul, kimegy.

ZOZO (*zavarát leplezni próbálja, nem sok sikerrel*) Na végre!

BÁLINT Vártalak.

ZOZO (*örömmel nézegeti Bálint arcát, alig bír megszólalni*) Tudod,

Hozzájuk lép K1, látványosan félbeszakítván Zozót.

K1 Mit hozhatok?

BÁLINT (*nem K1-re*) Én már kávét kértem, de te nyugodtan rendelj, ha gondolod, konyakot.

ZOZO (*K1-hez, aki viszont Bálint felé fordul*) Kávét, tejjel, cukor nélkül.

BÁLINT Hozzál, kérlek, még egy kávét.

K1 Persze. (*elme*)

ZOZO Tudod,

A mellettük lévő asztaltól a KAR egyik tagja Bálinthoz fordul.

K2 Ne haragudj, szivi, nincs egy tüzed?

BÁLINT Hogyne, persze. (*tüzet ad*)

K2 Örök hálám.

BÁLINT Naná.

ZOZO Tudod,

BÁLINT Persze, hogy tudom, Zozo. Én is kiporszívóztam, mert azt hittem, feljössz hozzám. Csakhogy ennek már két éve.

Maxwell megjelenik a színen, és ott is marad a jelenet végéig mondjuk a falnak támaszkodva. Végig Bálintot nézi, aki őt nem láthatja, Zozo esetleg igen.

ZOZO Te kiporszívóztál? Te tényleg kiporszívóztál? Én hülye, meg azt hittem, hogy te nem akard.

BÁLINT Sokat gondoltam rád. Egyébként mivel foglalkozol mostanában?

ZOZO Még mindig az állatvédő egyesületben. És te?

BÁLINT Van egy projektünk, az ország összes börtönét sikerült bevonnunk: börtönújságot csinálunk a rabokkal, művészeket hívunk meg, kiállítások, koncertek, de ne úgy képzeld, hogy megjön a művész Honoluluból, legyúrja a koncertet, s azzal húz is el, hanem minimum egy hónapot tölt itt, mindennap bemegy, és a rabokkal együtt talál ki valamit.

ZOZO Hát ez fantasztikus. Szóhoz se jutok.

BÁLINT Gondoltam, hogy neked tetszeni fog. Persze rengeteg meló van vele. Ezer emberrel kell folyamatosan tartani a kapcsolatot, mindig ugrani, ha kell valami, mert enélkül az egész befulladás. Most is azt hittem, lesz egy nyugodt óránk, nem láttalak két éve, s hát nem el kell rohannom? (*a pincérek felé tekint, felnyújtja a karját, kinyújtott mutatóujjal*)

K1 Mi legyen?

BÁLINT Kösz, már semmi, fizetném a két kávét.

ZOZO Az egyiket én fizetem.

K1 *(nem néz Zozóra, de hallotta azt mondott)* Akkor hát külön vagy egyben?

BÁLINT Egyben.

ZOZO Külön.

K1 *(Bálintra néz)* Tehát?

BÁLINT *(Zozo felé)* Ne hülyéskedj, kérlek. *(a pincérhez)* Egyben.

K1 Azonnal hozom a számlát.

ZOZO *(alig bír megszólalni)* Hova kell menned?

BÁLINT Tudom, hogy ez most rosszul jött ki, de megígértem Szabinak, hogy beugrom helyette... valami dobozokat kell lepakolni, az egyik projekthez érkeztek meg az anyagok... persze halaszthatatlan, ott kellene lennem félóra múlva a téglagyárnál, ráadásul az előbb hívott fel Michael, hogy nem holnap érkezik Amszterdamból, hanem egy óra múlva, és persze ki kellene mennem érte a repülőtérre...

ZOZO *(együttérzéssel)* Nem úgy tűnik, hogy ezt a két dolgot meg lehet egyszerre oldani.

BÁLINT Örület. Esetleg megkérhetném Teót, hogy ugorjon be helyettem a téglagyárhoz, mert Michaelért mindenképpen nekem kell kimenni, meg hát ki is szeretnék menni érte. Megbocsátasz egy pillanatra, ugye, felhívom Teót *(telefonba)* Helló, merre? Á, semmi, a szokásos: szívességet akartam kérni *(nevet)* persze, oké, vigyázz magadra. *(Zozo felé)* Teo éppen Bukaresten van...

ZOZO Nézd, ha gondolod, elmegyek helyetted én.

BÁLINT Szó sem lehet róla. Így is szarul érzem magam, hogy így alakulnak a dolgok.

ZOZO Hát éppen ezért. Nekem most van időm, teljesen szabaddá tettem magam holnap reggelig.

BÁLINT Akkor is. Biztosan sok munkád volna.

ZOZO Megvárnak.

BÁLINT *(a telefonján megnézi, hány óra)* Tényleg megtennéd értem?

ZOZO Naná. Semmiség.

BÁLINT Angyal vagy. Fél tizenkettőre légy ott a téglagyár udvarán. Akkor most rohanok, majd hívlak. Vigyázz magadra.

Zozo várja, hogy Bálint megcsókolja, Bálint ehelyett megsimogatja Zozo fenekét, és elviharzik. Maxwell elismerően mosolyog, eltűnik. A KAR – a pincérek és a kávézó vendégei – körültáncolják Zozót és eléneklik A beletörődés dalát (a dalok címe egy kivetítőn mindannyiszor megjelenik):

Hagyd a francba, az egész mit sem ér,
Ami jó lenne, úgylis végetér,
Aki szivat és kúr, az a penge
Aki jobban szeret, az a gyenge
Felejtsd hát el, a szerelem káros
Mi akarsz lenni: depis vagy iszákos?

Ki szelet vet, vihart arat
A legjobb lesz, ha meghúzod magad
Ne gondoldj rá, akkor nincs is

Lesz majd nap ami még így sincs
Széllel szemben inkább ne pis
Mi akarsz lenni: iszákos vagy depis?

Ne hidd, hogy élet, ne hidd, hogy szép
Ne hidd, hogy téged, ne hidd, hogy még
Futás, vásárlás, fizetés, pörgés,
Enyém vagy nem-enyém, ez itt a dörgés
Ha nem, a rendszer azonnal kiátkoz
Mi akarsz lenni: depis vagy iszákos?

Mondom évek óta, s ne hidd, hogy túlzok,
Jobb ma egy verés, mint holnap, ha húzok
Krisztus sírját sem őrizték ingyen
Mondom, hogy később, csalódás ne érjen
Örülj, ha a rendszer beszipant téged is
Mi akarsz lenni: iszákos vagy depis?

Ne hidd, hogy az élet örökké csak szexis,
Mi akarsz lenni, iszákos vagy depis?
Fogd már fel: ez van, igazán világos
Mi akarsz lenni, depis vagy iszákos?
Fogva tart a szokás, no meg az érdek is
Mi akarsz lenni: iszákos vagy depis?

A KAR eltűnik, Zozo arra megy ki, amerre Bálint.

2. jelenet

Téglagyár, fél tizenkettő, de nem most, hanem 1944 májusában. Középen sínpár (lehet valami tetőszerkezet is, amely a téglagyárak szárítócsűrét jelzi). A KAR kisebb csoportokban, korabeli, több napon át hordott ruhában álldogál vagy üldögél. (Vagy másképpen, átöltözés nélkül próbáljuk meg elérni ezt a hatást.) Kettő közülük ő (csendőregyenruhában, puskával a vállán – anélkül, de csendőrr). Valahogy úgy kellene világítani, mintha fekete-fehér filmet látnánk, melyben Zozo lesz az egyedüli színes pont. Az ideális az volna, ha átható bűz terjengene.

ZOZO (*Odamegy az egyik álldogáló csoporthoz*) Sziasztok, nem tudom, jó helyen járok-e? Azt mondták, legyenek itt fél tizenkettőkor a téglagyár udvarán, valami dobozokat kell lerakni egy teherautóról.

A KAR végig nem vesz tudomást Zozo jelenlétéről, hiszen nincsenek is ugyanabban az időben. Ők mint K1, K2, ... Kn beszélgetnek egymással.

K1 Miféle Kenyérmező?

K2 Ott van valahol a Dunántúlon, Mezőtúrtól néhány kilométerre.

K3 Kizárt dolog, jól ismerem azt a vidéket, nincsen ott ilyen nevű település, de még csak tanya sem.

K4 Ne kezd az örökös paranoiádat... Na, én vagyok? Nézz meg, fogjál meg, szagolj meg (na, ez nem nehéz): mit szólsz, én létezem?

ZOZO Persze, hogy létezel. Ti is a dobozok lepakolásához jöttetek?

K3 (*K4-nek válaszol, mintha Zozo nem volna ott, nem szólt volna semmit. A továbbiakban ezt nem jelzem, végig így megy ez ebben a jelenetben*) Nem sokáig.

K1, K2 és K4 erre szó nélkül otthagyja K3-at, és csatlakozik egy másik csoporthoz. A következő két kisjelenet párhuzamosan megy.

2A. jelenet

ZOZO Hát, baszki, nem értek semmit: ezek most miért húztak el?

K3 (*tesz néhány lépést a kerítés felé*)

ŐR1 Állj, vagy lövök!

ZOZO Mi van, megörültél? S mi az a hülye puska nálad?

K3 azonnal megáll.

ŐR1 A faszom tele van ezekkel, itt vannak ezren, aztán mi ketten őrizzük őket.

ŐR2 A tetük.

ŐR1 Nem is úgy néznek ki, mint az emberek.

ŐR2 Vajon még mindig annyira fenn hordják az orruk?

ŐR1 Hát azt hordhatják, jó nehéz lehet.

ŐR2 Azt is telegyúrhatták arannyal.

ŐR1 Inkább megfulladnak...

ZOZO (*nagyjából a két őr párbeszédével párhuzamosan mondja*) Mi ez itt, valami filmfelvétel? Akkor miért nem szóltok, hogy álljak arrébb? Hé, hahó, itt vagyok, mi ez a

dumátok? Annyit kérdeztem, hogy jó helyen járok-e, úgy volt, hogy Szabi jön, de helyette Bálint vállalta, neki meg közbejött valami, ki kellett mennie a reptérre, mert érkezik Michael Amszterdamból, szóval én jöttem helyettük, csak nem tudom, jó helyen vagyok-e. Bár errefelé ez az egyetlen téglagyár. Mondjon már valaki valamit.

K3 ezalatt talál egy helyet, ahol a drótkerítés föl van szakítva, s óvatosan kilép. A két ór nem veszi észre, annyira belemelegedtek a zsidózásba. Zozo báméskodik, majd leül a földre. A Kenyérmező blues alatt bekeveredik a KAR-ba, de takarásban lesz, és ő egyedül nem énekel.

2B. jelenet

K2 Abszolút fölösleges most pánikkeltéssel az amúgy is nehéz helyzetet súlyosbítani. Egyébként sincs ebben semmi különös: a front közeledik, s hogy itt ne legyünk láb alatt, mezőgazdasági munkára visznek a Dunántúlra.

K5 Egész pontosan: Kenyérmezőre.

K6 Kenyérmező, Kenyérmező... az nem valahol itt van, a határtól nem is olyan messze, Alvinchoz közel?

K7 (*fensőbbéségesen*) Az más, persze hogy ott *is* van Kenyérmező, bizonyára azért emlékszel rá jobban, mert ott győzte le Kinizsi két karddal a kezében a törököket.

K6 Igen, igen, a kenyérmezei csata!

K1 Mikor is volt az?

K7 1479-ben. Báthori István, az akkori erdélyi fejedelem, hatalmas török túlerővel kellett harcoljon, de küzdött is derekasan, több sebből vérzett, míg végre megérkezett Kinizsi Pál, aki két karddal a kezében...

K1 Jó, jó, ezt már mondtad.

K7 Mi van, hova sietsz, megy a vonatod?

A KAR összetömörül, mintha vonatba lennének az emberek összezsúfolva, és elénekli a Kenyérmező blues-t:

Hajnali ötkor kivernek az ágyból
Magaddal vinni semmit nem lehet
De olykor kegyes a jószerencse:
Egy-két rongyod, könyved veled mehet.
A gyerekek rínak, nyögnek a vének,
A hajnal hűvös, a félelem lehúz
De bízunk benne, hogy jó helyre visznek:
Ó, igen, ez a Kenyérmező blues.

Por van és mocskok, ilyen a semmi
Fázunk, éhezünk, szívünk megszakad
Vallatnak, vernek, ordítanak ránk
Hogy élni nekünk végre nem szabad
Üvöltés hallszik a pénzverdéből
Gumibot csattan, húsbavág a gúzs

De bízunk benne, hogy jó helyre visznek:
Ó, igen, ez a Kenyérmező blues.

És megint itt van a Lovász Irma
Mocskos ujjal hüvelyekben matat
Gyűrű, ékszer, pénz vagy a puszta vágy
Hogy ő dönt, élni kinek is szabad.
Szökni innen már sem erőnk, se hitünk
A csendőr megnyúz, az Úr porrázúz
De bízunk benne, hogy jó helyre visznek:
Ó, igen, ez a Kenyérmező blues
Ó, igen, ez a Kenyérmező blues.

A KAR egyik része lökdösni kezdi a többieket, mígnem kialakul egy szimpla sor, ebben valahol benne van Zozo is. A KAR-ból egyszercsak kiválik Maxwell, és szelektálni kezd, egyet jobbra, egyet balra, Zozo jobbra kerül. A baloldali csoport leül a földre, s nem mozdul a jelenet végéig. Szürke fény világítja/takarja őket.

A jobboldali csoportot színes fény világítja meg, helyszínváltást jelez: mai tetováló szalon. Szól valamilyen ismert popzene, mondjuk Stingtől az It's Probably Me. Néhányan tetkó-divatlapokat néznek (vagy úgy tesznek, mintha azokat néznének), gesztusaik harsányak, minduntalan itt-ott félrehúzzák magukon a ruhát, nézegetve, hová is legyen a tetoválás. Zozo ebben a közegben valahogy szürkének tűnik: éppen ellenkezője a korábbi helyzetnek, amikor ő volt egyedül színes. Most viszont szürkésége osztozik a színpad bal oldalán mozdulatlanul üldögélő KAR szürkéségében.

ZOZO (odamegy az egyik tetoválásra váró alakhoz) Helló.

K1 Hi.

ZOZO Bocs, kicsit elkeveredtem, tudnál segíteni?

K1 Sorry, I don't speak Romanian.

ZOZO Oh, I see. I only asked you, if you could tell me, do you have any idea, how people gets here?

K1 Sorry?

ZOZO I don't know, how I've got here – I intended to go to the brickyard to....

K1 'scuse me, it's my turn, but maybe you ask somebody from the girls here...

K1 odalép az egyik tetoválóhoz, az a jelenet végéig rajzolgat K1 hátára valami hatalmas ábrát (sárkány, metál-zenekar, geometrikus-asztrológiai ábra, a lényeg, hogy korszerű legyen).

ZOZO (odamegy az egyik tetováló alakhoz) Excuse me, I am totally lost, may I ask you something?

K2 Bocs, de nem értem.

ZOZO Huhh, ez nem az én napom. Szóval teljesen elkeveredtem, egy téglagyár udvarán kellene dobozokat pakolnom, errefel itt vagyok nálatok hirtelen – van fogalmad

véletlenül, hogy mi történhetett velem? Ha azt gondolod, megzakkantam, azt is nyugodtan jelezd.

K2 Téglagyár? Azt mondtad, téglagyár?

ZOZO (*majdnem reménykedve*) Igen, azt.

K2 Halvány gözöm sincs. De ha már itt vagy, nem akarsz egy jó kis tetkót magadnak? (*hirtelen mögötte terem, és picit felemeli Zozo trikóját, bekukkant alája*) Mondjuk ide (*odateszi a kezét*), közvetlenül a vágáska fölé.

ZOZO Á, dehogyis, nekem most segítenem kellene dobozokat pakolni. (*Közben érzi K2 simogatását, hat rá.*) Mit is tetováltatnék?

K2 Szerelmes vagy?

ZOZO Mint egy állat.

K2 A mázlista! Hát, tudnék ajánlani néhány geometrizált mintát a Káma Szútrából...

ZOZO Nem, nem, szó sem lehet róla. Mennem kell.

K2 Stipi-stopi! Ne tedd ezt velem! Meghasad a szívem, ha ilyen hirtelen itthagysz.

Legalább a telefonszámodat!

ZOZO (*elneveti magát*) Te sem vagy ép. (*Elővesz a zsebéből egy cetlit és egy tollat, ráír valamit*) Tessék.

K2 Angyal vagy. Ha végzek itt, felhívlak. De biztos, nem akarsz tetkót? Neked gratísz megcsinálok.

ZOZO Nem arról van szó. De tényleg el vagyok vesztődve.

K2 Éppen azért. Egy jó tetkó, és ha a tükörbe nézel, bármit is csináltál az életben, mindig felismered magad. Például voltál már gyáva?

ZOZO Igen.

K2 És meghunyászkodó?

ZOZO Igen.

K2 És önző állat, aki csak a túléléséért hajt?

ZOZO Igen.

K2 És árultad el már barátodat?

ZOZO Nem... vagyis nem szándékosan... legalábbis nem tudok róla.

K2 Jójójójójójó, és árult-e már el téged a barátod?

ZOZO Igen.

K2 Na látod. Az ember egy idő után már azt se tudja, fiú-e vagy lány. A tetkó viszont egy biztos pont. Minden szétmegy, de a tetkó nem múlik el soha. Egy vissza nem vonható jel.

ZOZO Hát jó.

K2 (*örömeiben körülugrálja*) Tudtam én, éreztem! És hova szeretnéd? (*mutatja*) Ide? Ide? Ide? Ide? Ide? Ide? Ide? Ide?

ZOZO (*bal alkarját mutatja*) Ide.

K2 (*zavartan, lassan megsimogatja a helyet*) Ide?

ZOZO Igen, ide.

K2 (*komolyan*) És mi legyen?

ZOZO Az, hogy 80064.

A kivetítőn megjelenik: 80064, avagy a vissza nem vont jelek dala, és míg K2 tetoválja Zozo karját, a KAR (kivéve a baloldali csoport, akik ezalatt is ott ülnek a földön, és figyelmesen nézik a közönséget) elénekli és eltáncolja a dalt:

Új világ ez itt, nem értünk semmit
Amit tanultunk ma már őskacat
Hiába hitünk, Isten nem segít
Nem kell más ide, mint kínai vacak.

Refrén:

Ready-made identitásunkkal győzünk
Pénz legyen, fegyver, élettér és gáz
S ha arról, hogy kik vagyunk még sincs gőzünk
A tetkó a miénk, övéké a gyász.

Nejünk fogyózik, mégis csak hízik
Valaha szép volt, ma már öreg tyúk
Hitelbe házunk, autónk lízing
Eltűnik, volt-nincs, csak magunk vagyunk

Refr.

Magunknak éltünk, jót nem tettünk semmit
Mocskos a földünk, szennyezett az ég
Felbukkan folyton és itt ketyeg a mély kín
Hamis a múltunk, szavunk mit sem ér

Refr.

3. jelenet

Hartel Bálint lakása. Nem privát tér, látványosan nem az: a KAR az előző jelenet jelmezeiben (egyik része a deportáltak öltözékében, másik része divatos, a teováloszalónok közönségére jellemző gúnyában) bútorzatként (szék, asztal, ágy stb. – a lehetőségek korlátlanok) jelen van és játszik. Tehát időnként mozognak is, gesztikulálnak, érzelmi viszonyokat játszanak el egymás közt, harag, vágy, kedvesség, aggodás).

Bálint az „asztalnál” ül és egy laptopon dolgozik. Belép Zozo, néhány kínos másodpercig nem tud megszólalni.

BÁLINT Szia, Zozo, de jó, hogy megjöttél.

ZOZO (*kiszáradt torokkal*) Szia, Bálint.

BÁLINT (*odalép Zozóhoz*) Rettenesen sajnálom, hogy olyan hirtelen el kellett jönnöm, de legalább most te itt vagy! (*barátságosan megöleli, Zozo nem viszonozza az ölelést*) Na! (*cirógatja*)

ZOZO Attól tartok, nem tudtam azt a téglagyári dolgot megcsinálni.

BÁLINT (*nem figyel arra, amit Zozo mond, cirógatja tovább, kedvesen, játszva*) Zozo, Zozo, te drága, édesem, szép vagy, kívánlak, gyere, hagyd a fenébe, te, te drága, á, ne törődj vele, *stb.*

ZOZO (*érzékeli Bálintot, de nem tud leállni, nagyon fontos neki, hogy mindezt elmondja. Monológ, mintha verset mondana, nagy szüneteket tart, időnként kedvesen lesepri magáról Bálint kezét. A KAR némely tagja szintén cirógatja Zozót – egyre több kezét kell magáról lesepernie. A kopogó mondatok itt dalként hatnak, szólhat esetleg mellette valamilyen szikár, atonális zene*)

Nem találtam meg a téglagyárat.

Pedig ott voltam.

Nem tudtam segíteni.

Lerakni a dobozokat.

Nem voltak dobozok.

Nem volt teherautó.

Vonat volt.

Emberek voltak.

Nem hallottak engem.

Nem tudtam segíteni.

Pedig ott voltam.

Volt két fegyveres őr.

Mint egy háborús filmben.

De nem film volt.

Én nem voltam benne.

Pedig ott voltam.

Nem tudtam segíteni.

Kérdeztem, mi ez itt.

Nem válaszoltak.

Nem is hallottak engem.

Csak egymással beszéltek.
Nem tudtam segíteni.
Láttam, valaki megszökött.
Onnan meg kell szökni.
De a többiek csak vitáztak.
Én is a vonatra kerültem.
Hosszú út volt.
Néhányan meghaltak.
Emberek voltak.
Nem tudtam segíteni.
Volt aztán egy ismerős arc.
Kettéválasztott minket.
Nem tudom, mi lett velük.
Nem tudtam segíteni.
Nézd ezt a tetkót.
Egy kedves srác csinálta.
A szalonban sokan voltak.
Végig rád gondoltam.
Hogy mennyire kívánlak.
Nézd ezt a tetkót.
Nem tudtam segíteni.

BÁLINT *(megnézi Zozo feléje nyújtott alkarján a számot, de nem esik ki a kedves, incselkedő hangulatából)* Nyocvanezerhatvannégy. Mintha már láttam volna ezt a számot.

ZOZO Persze, hogy láttad. Együtt láttuk. Ez a harmadik ismétlés.

Bálint próbálja megcsókolni Zozo karján a tetoválást – ezalatt halkán elkezdődik és a továbbiakban egyre erősebben szól a Pink Floydtól a The Great Gig in the Sky (vagy annak egy átdolgozása) –, de a KAR valamelyik tagja minduntalan odatolja saját kezét, lábát (lehet variálni), és Bálint rendre azt csókolja meg. Zozo beszáll a játékba, és oda-odatartja ő is valamelyik testrészét. A mozgások komikumát fokozza, hogy csak Zozo érzékeli a KAR-t (a játék hevében Zozo és a KAR lökdösődik is), Bálint nem. A kivetítőn ezalatt Artur Zmijewski 80064 c. dokumentumfilmje egy kockájának látható egy-egy kollázsa (letölthető innen: <http://www.cphdox.dk/D2006big/7349.jpg>, a művésztől engedélyt kell kérni, koncepcióiból úgy sejtem, ennek nem lesz akadálya), az idős férfi alkarja a szereplők (és, ha megbírjuk, a közönség) fotóiba applikálva. És szól a Great Gig, közben a KAR játékos erotikával egymás kezére húz egy-egy hosszú, a teljes alkart takaró kesztyűt, Bálintra is kerül, észrevétlenül, amikor viszont Zozónak húznák fel, ő tiltakozik, kis dulakodás, lefognak, és a jelenet végére mindenki kesztyűben.

szünet

2. rész

1. jelenet

Ugyanaz a tér, mint az előző jelenetben, a KAR viszont – a dalbetétek idejét kivéve – mindvégig mozdulatlan. Hartel Bálint sietősen letakarja őket, gondosan igazgatja a lepleket, nehogy kilátszódjon valamelyik testrészük. Egy-egy „bútort” arrébb tol, különös gondot fordítva arra, hogy minden vagy párhuzamos, vagy merőleges legyen. Maxwell érkezik felpakolva. Megáll a küszöbön, s egy darabig nézi, ahogy Bálint serénykedik. Ebben a jelenetben, replikáinként váltakozva, Maxwell két figurát játszik, egyik az első és a második jelenetből ismert száraz, szelektáló démon, a másik a zsarnok anya. A küszöbön álló alak még ugyanolyan szenttelen gúnnyal néz, mint az első jelenetben, de harsányan, othonos léptekkel vonul be – s aki bevonul, az már az anya.

MAXWELL Szervusz, drágám, mi ez a nagy felfordulás nálad? Miért nem szóltál nekem, hogy vendégeid lesznek, készítettem volna egybesültet, töltött tojást, persze ásványvízért én már nem tudtam volna kilépni, tudod, mennyire fájnak a csontjaim az utóbbi időben, mondja is Móni, hogy tiszta vétek nem elmenni az orvoshoz, de mikor van rá nekem időm, minden egyes percben, érted, minden egyes percben érted aggódom...

BÁLINT Kedves anya, kérlek...

MAXWELL *Voilá, voilá.* Itt történt valami. Gondolom, éppen jókor jön egy efféle. *(Whiskysüveget vesz ki egyik cekkerből, átnyújtja Bálintnak.)*

BÁLINT Ó, hát te vagy az. Egy pillanatra teljesen megzavarodtam. Kösz, mindjárt kibontom. Parancsolj, foglalj helyet.

MAXWELL Kérlek, tölts egy pohár vizet, teljesen kifulladtam, míg hozzádértem, azt hittem, könnyebb lesz, mert nem követtem már el azt a hibát, hogy a régi ételhordóban zötyögtetem neked az ennivalót, tegnap Mónival bevásároltunk olyan jó kis praktikus műanyag dobozokat, remekül lehet őket zárni is, így amellet, hogy könnyebb ezerszer, még nem is ereszt egy icicpicit sem...

BÁLINT *(már egy ideje áll mellette a pohár vízzel a kezében)* Tessék, anya, itt a víz.

MAXWELL *(tartzkodóan nézi a pohár vizet)* Kösz.

BÁLINT Örülök, hogy el tudtál jönni, volna néhány dolog, amit meg szeretnék veled beszélni.

MAXWELL Szóval be kellene addig is tenni a hűtőszekrénybe a holmikát, a padlizsánkrém nagyon hamar képes megromlani, mert persze saját készítésű majonézzel csináltam, úgy, ahogy szereted, persze, nem tudom, meddig fogja bírni a karom a kavarást, Móni folyton próbál rábeszélni arra, hogy használjam a mixert, de szerintem az már valahogy nem az igazi...

BÁLINT *(Maxwell cekkereiből dobozokat vesz ki, és berakosgatja a „hűtőszekrénybe” – utána gondosan eligazgatja rajta a leplet.)* A te padlizsánkrémed a legfinomabb.

MAXWELL Nekem is van megbeszélivalóm veled. Tervek.

BÁLINT Hát akkor kezdjed te. A whiskyt jéggel vagy jég nélkül?

MAXWELL Csak nem a múltkori paszulylevest látom még ott érintetlenül a hűtőben? Hányszor kell elmondanom, hogy ha nem eszel rendesen, kilyukad a gyomrod, s aztán nézheted magad, mert azt már meg sem említem, hogy nekem hogyan esik, mikor azt látom, hogy egyetlen fiam magasról leszarja, hogy beteg, öreg anyja hülyére hajszojja

magát, hogy a fia legalább rendes koszthoz jusson, ha már életmódja olyan bonyolult, hogy az anyja semmit nem tudhat róla...

BÁLINT Kérlek, anya, ne kezd már megint.

MAXWELL Jég nélkül.

BÁLINT Máris hozom.

MAXWELL Mit ne kezdjek már megint? Mit ne kezdjek? Már meg sem szólalhatok a fiam becses jelenlétében?

BÁLINT *(valamilyen értelemben kintről, ha vannak: a színpalak mögül, ha kör alakú a színtér, akkor a közönségből)* Dehogynem, ne érts félre, csak kímélni szeretnék. *(visszamegy, két whiskyspohárral a kezében)*

MAXWELL Jó hírem van. *(koccintásra emeli poharát)* Akarsz igazgató lenni? Minden döntést magad hozni? Három titkárnővel rendelkezni?

BÁLINT Á, nem. Ehhez én még fiatal vagyok.

MAXWELL Nem tudom, mivel érdemeltem ki ezt a bánásmódot, mikor egész életemet arra áldoztam, hogy legalább neked mindened meglegyen, nekem ennél soha, semmi nem volt fontosabb, nem értem, mikor kisfiúként olyan jó gyerek voltál, mindig egyenesen hazajöttél az iskolából, a tanárok is csupa jót mondtak rólad, öröm volt szülői értekezletekre járni, azt hittem, ha te nem viszed valamire, akkor senki, errefel Móninak az a tekergő fia már gyárigazgató, Mercedesszel jár-ke, palotában lakik, van egy szép felesége, aki ugyan egy közönséges lotyó, de azért szült Móninak két szép, egészséges unokát, egy fiú meg egy kislány, nem tudom, neked milyen terveid vannak, soha nem ...

BÁLINT Abbahagynád, ha megkérlek szépen?

MAXWELL Egyik új kísérletközpontunkról van szó. A jelenlegi csapatból néhány igazán korrekt ember a helyén kell maradjon, ezt már megbeszéltük, de egyébként te döntenél, kivel akarsz dolgozni.

BÁLINT Hát, nem mondom, hogy egyáltalán nem érdekel a dolog. Csak át kell gondolnom: a jelenlegi melómat mindenképpen szeretném folytatni. Ezzel kapcsolatban akartam veled beszélni.

MAXWELL Nem, nem hagyom abba, folytatom, ha már elkezdtem. Egyszer végre tiszta vizet kell öntenünk a pohárba.

BÁLINT Miféle pohárba, miféle vizet?

MAXWELL *(hirtelen szól közbe, Bálint jóformán el se mondta a replikáját)* Annyi pénzt tudunk felajánlani, hogy semmi egyéb munkára nem lesz szükséged.

BÁLINT *(belezavarodik, s nem a száraz démonnak, hanem az anya-Maxwellnek válaszol)* Minden héten tiszta vizet kívánsz önteni a pohárba.

Maxwell, a démon, csodálkozva nézi, nem érti, miért mond Bálint effélét, Bálint a fejéhez kap, dörzsölni kezdi a homlokát. Keresgélgni kezd, és bevesz néhány pirulát. A KAR hirtelen ledobja magáról lepleit, és elénekli-eltáncolja A pirulák dalát (a cím megjelenik a kivetítőn):

Ha szar volt a gyermekkorod és nem bír véget érni
Ha ma is átvert a közértes néni
Ha unod a netet, unod a tévét,
És unod már a magad tükörképét

Refrén:

Szeded a pirulát, és az emberek jók
Szeded a pirulát, és te is jó vagy
Szeded a pirulát, és szép az álmod
Szeded a pirulát, és múlt a múltad.

Ha fáj a szíved, és viszket a lábad,
Ha zúg a fejed, és öreg a hátad,
Ha mennél valahova, de nincs kivel,
Ha mégis van, akkor nincs mivel.

Refr.

A KAR elhelyezkedik a korábbi pozíciójába, Bálint megint letakargatja őket, ugyanolyan gondosan próbálja, mint a jelenet kezdetén, de kissé idegesek a mozdulatai.

BÁLINT Bocsáss meg, Maxwell, örülten fáj a fejem. Hol is tartottunk?

MAXWELL Hogy azt nem lehet, hogy te csak a saját ügyeiddel vagy elfoglalva, én meg... én meg egész nap várom, hogy felhívj, hogy mi van veled, élsz-e még...

BÁLINT Ne haragudj, anya, nagyon fáj a fejem.

MAXWELL Szóval érdekel a dolog. Nagyon helyes. Nem is számítottam másra.

Mondtam a többieknek, akik természetesen akadékoskodtak, mert hát nekik is lett volna emberük a feladatra, és hát szó, mi szó, ez valóban egy komoly és izgalmas feladat, és igen tisztességes a honorárium is...

BÁLINT *(fejfájása egyre erősödik, amit a folyamatos homlokdőrsöléssel – vagy másképpen – jelez)* Nem mondom, hogy az anyagiak a jelen helyzetben nem érdekelnek, de azt mindenképpen garantálnotok kell, és ettől függ a válaszom is, hogy a most futó börtön-projektjeimet – a rabokkal együtt szerkesztett újság, a szabadegyetemszerű előadások, a koncertek, performance-ok, nem részletezem, valamennyit biztos tudsz a dologról – szóval, hogy ezt a projektet folytathatom. Éppen ebben a kérdésben szerettem volna én is a segítségedet kérni.

MAXWELL Ez az örökös fejfájásod is. Persze hiába mondom évek óta, hogy meg kellene nézettetned magad egy orvossal, mert persze a falaknak beszélek.

BÁLINT Nagyon jól tudod, hogy voltam orvosnál, ő írta fel ezeket a szarokat is. *(bevesz még egy pirulát)*

MAXWELL Hát akkor tökéletes. Ugyanis a kísérletközpontunk éppen a börtönökben akar egy projektet véghezvinni, és ezt kellene neked vezetned.

BÁLINT *(alig tud beszélni a kínzó fejfájástól)* Akkor hát mondd el a dologról a legszükségesebbeket. Nem érzem valami jól magam, eléggé rámtört egy fejfájás.

MAXWELL Nem tudom, hogy van az, hogy amikor velem beszélsz, mindig fáj a fejed. Azt hiszed, nekem nem fáj éppen eleget miattad? Hogy nem vitted semmire, csak pazarlod az idődet azok között a bűnözők között, nem értem, miféle ferde lelked van neked, hogy a söpredékkal foglalkozol, s közben egy ilyen lyukban nyomorogsz, s ha én nem jönnék minden áldott szent nap az étellel...

Megjelenik Zozo, próbál köszönni, de a hangzavarban sem Bálint, sem Maxwell nem hallják, nem is veszik észre, hogy ott álldogál, csavargatván a táskája pántját.

BÁLINT Miért kell neked ezt minden nap elmondanod? Okoz legalább valami elégtételfélét?

MAXWELL Valójában egy régi kísérlet megváltozott körülmények közötti megismétléséről van szó, az eredetit 1971-ben csinálták meg a Stanford börtönben, egyetemista önkéntesekkel: fele a társaságnak rabot kellett játszson, fele börtönört. Persze, totál komolyan. Azóta sokat változott a társadalom, ezért gondoltuk azt, hogy időszerű lenne megismételni. Mivel te elég jól ismered mind a börtönöket, mind pedig a szociális művészeteket, és a rabokkal már kialakítottál egy viszonyt, ezért gondoltunk rád. Az ideális erre a célra a Pitești-i börtön volna, ott a negyvenes évek végen már folyt ilyesmi, igaz, élesben, hallottál róla?, nem?, na mindegy, már le is beszéltük, hogy néhány cellát átadnának. Százezer eurót kapnál.

BÁLINT *(elkínzottan)* Mire ez az örült nagy összeg?

MAXWELL Mit meg nem engedsz magadnak, fiam. Azt hiszed, egy kis fejfájás, s már mindenki mehet a fenébe? Mégis, kinek képzeled magad?

BÁLINT Kész, nem bírom.

MAXWELL Látom, tényleg rossz bőrben vagy most, hagylak is pihenni, csak annyit mondj, részedről rendben van-e. Három hónap, százezer, de azalatt teljes valódra szükségünk van, vagyis félre kell tenned a melót, a magánéletet, na, minden efféle csekélységet. *(nevet)*

BÁLINT Ja, a magánéletem. Egy roncs. Jó, legyen.

Amikor kimondja Bálint, hogy Jó, legyen, Zozo táskájának leszakad a pántja, s a táska jó zajosan lezuhan a földre. Bálint és Maxwell odakapja a fejét.

ZOZO Bocsánat, csak leszakadt a táskám füle.

BÁLINT Hát akkor bogozd meg. És húzz innen a picsába!

Zozo szó nélkül leül a földre. Mintha ott se lenne. De ahogy a KAR megmozdul, ő is feláll, és mindannyian együtt éneklik, teljesen kilépve korábbi szerepükből, A bedarálás dalát:

Ha látod, hogy már életet szemért
És te csak védekezel
Ha látod, bokáig ér a szemét
És te is leereszted
Ha az van, hogy Isten folyton hallgat
És beéred magaddal
S ha mindenki álszent és hazudik
És te nem élsz szavaddal
Be vagy darálva, bébi!

Ha senki nem néz már föl az égre
Csupán a kirakatra

Ha nem izgat senkit, hogy mivégre
Csak hogy ötre vagy hatra
Ha nem éli már senki a jelent
Csak a sikeres másét
S ha a múlt lassan semmit nem jelent
Csak dicső papírmásé
Be vagy darálva, bébi!

Ha látod, minden magának kapar
S te is csörtetsz, halmozol
Ha látod, mindenki úr vagy szolga
S parancsolsz vagy hajbókolsz
Ha látod, semmit nem kapsz meg ingyen
S te ugyan nem teremtesz
Ha látod, szeretet sehol sincsen
És te sem szeretsz --
Be vagy darálva, bébi!

2. jelenet

Egy-két perc sötét. Valamilyen akciófilm zaja. Hirtelen éles fény: Bálint lépett be, és felkapcsolta a villanyt (kíméletlen neonfény). Egy börtöncellát látunk, a KAR nézi a tévében az esti filmet. A tévé – egy idő után néma üzemmódban – működik a jelenet végéig.

K1 Szia, Bálint, hogyhogy ilyenkor?

K2 Ja, te vagy az. Kapcsold már le azt a kibaszott égőt.

K3 Fogjátok már be, így nem lehet filmet nézni – Bálint, dobd le magad valahová te is.

BÁLINT *(gyorsan megkaparintja a távirányítót, elnémítja a tévét, a KAR felmorajlik)*

Helló. Nincs időm most filmet nézni, meg kellene beszélnünk valamit.

K1 Na jó, monddad, de gyorsan, baromi izgalmas a film. És add vissza a hangot.

K7 *(megpróbálja kivenni Bálint kezéből a távirányítót, de nem sikerül)* Most.

BÁLINT Laci, ne izgulj rá, meg kell valami fontosat beszélnem veletek. Most.

K4 Mi a franc van? Eddig mindig délután jöttél.

BÁLINT Új helyzet, Feri, az van. Új helyzet. S ha végre hajlandók lesztek meghallgatni engem, akkor talán meg is fogjátok érteni, mi a franc van.

K1 Oké, ereszd, hogy menjen.

BÁLINT Szóval egy új projekt. Nem gyerekjáték, előre megmondom. Amit eddig csináltunk, az újság, az előadások, az még ha komoly volt is, ahhoz képest, ami most következik, smafu.

K2 Állj, állj, állj: ki mondta, hogy tényleg következni fog? Még el se csicseregted, miről van szó.

BÁLINT Igaz, Zoli, örülök, hogy ilyen partiképes a demokratikus gondolkodásmódod, amit az utóbbi három hónapban gyakoroltunk. De most kicsit változni fog a helyzet.

K1 *(idegesen, szorongva)* Ha folyton belepofáztok, reggelig sem tudjuk meg, mi ez a nagy új szitu.

BÁLINT Kösz, Karesz. Röviden, arról van szó, hogy három hónapon át a hatalmi viszonyokat gyakorolnánk.

K3 A hatalmi mikkkel mit csinálnánk?

BÁLINT Azt, hogy fele a társaságnak őrt játszik, fele rabot, három hónapig.

K2 Én inkább maradok rab, mint hogy kibaszott ór legyek.

BÁLINT Hogy ki lesz ór, és ki rab, azt úgy döntjük el, hogy feldobok egy pénzt: aki eltalálja, az ór, aki mellétrafál, az rab. Végülis tökmindegy, hat hét után úgyis cserélünk.

K1 Bálint, ezt a dolgot te találtad ki?

BÁLINT Hát, az a helyzet, hogy van egy alapítvány, az kért meg, hogy ennek a projektnek legyek az igazgatója. És ők intézték, hogy a börtön igazgatósága is benne legyen a dologban.

K3 S mennyit kapsz érte?

K1 Fogd be, Csőrös, még azt se tudjuk, miről van szó.

BÁLINT A lényeg, hogy semmi kényszer: ha nem akarjátok, nem veletek csinálom meg. Mert azt tudni kell, hogy három hónapig tart, és nem állunk le, éjjel-nappal a játékot csináljuk, vagyis ha ór vagy, akkor ór vagy éjszaka is, minden percben, na, értitek.

K5 És miért jobb ez nekünk, mint amit eddig csináltunk? Mi lesz a Michael műhelyével?

BÁLINT Hát azt is majd lehet folytatni, ha ezen túlleszünk.

K1 De miért kéne ezen egyáltalán túllenni?
BÁLINT Azért, Karesz, mert fejenként ezer eurót kaptok érte, azért.

És most akkor jöhet az ének és a tánc. Ballada az ezer euróról:

Nem sejtéd, mit hoz a holnapod
Hisz e pillanat is oly kétes
Folyton a maradékot kapod
Míg csendben elemészt a méreg
Fűt-fát ők lazán megígérnek
De hogy veled mi lesz, nem tudod
Valahogy eltelik az élet
Mit érsz, ha van ezer euród?

Fogadásaidat elbukod
Nem látod, a bukméker kétes
Lovadat fillérért eladod
S galoppolsz gyalog a lében
Volt-e, s ha volt, mi volt a lélek
Nem kérded, még csak nem is unod
Üres vagy, de legalább fényes
Örülsz, ha van ezer euród.

Nyomaszt a számlád, a házadód
A munkád bezabál egészen
Óvod a jólcsiszolt magányod
Nem kell neked senki, csak részben
Hisz ma már minden adás-vétel
Kötelességeid hát leróvod
De tehetnek egy szívességet
Ha neked van ezer euród.

Hé, te! Mindez nem érint téged
Hisz úgyis csak játék, gondolod
Ne búsulj, nemsokára vége
És mit érsz, ha van x euród?

A dal végére a KAR egyik felén tükrös napszemüveg, ők az örök. Közben eltelt az első hat hét.

Akik megszólalnak a jelenet további részében, mind örök. Hartel Bálint fotózik. A rabok fekvőtámaszokat csinálnak.

K1 (odalép az egyik rabhoz, K7-hez, ráteszi a lábát a hátára) Rendesen csináld, az anyád istenit!

K2 Mi van, Karesz, helyzet van?

K1 Ez a kibaszott büdös cigány megint lazsál.

K2 Segítsek?

K1 (röhög) Csak ha van kedved.

K2 odamegy ő is K7 mellé, most már ketten nyomják a lábukkal a hátát. K7 feladja, mozdulatlanul fekszik a földön. A többi rab rendületlenül fekvőtámaszozik, K3 járkál közöttük.

K3 (ordít) Ne bámuljatok, rohadt állatok, most tornaóra van!

K1 és K2 a mozdulatlan K7-re vetik magukat, lemeztelenítik, talpra állítják, K7 alig van eszméleténél, K1 és K2 egymással szemben áll, másfél-két méterre egymástól, és lökdösni kezdik K7-et, az egyik löki, a másik kifogja, aztán nem fogja ki, K7 nagyot esik, az örök röhögnek. A tévé, ne feledjük, néma üzemmódban továbbra is működik.

K3 (ordít) Most pedig, szarosak, vetkőzés! Három másodperc!

A rabok azonnal vetkőzni kezdenek.

K3 (ordít) Ki mondta, hogy a fekvőtámaszt abbahagyhatjátok?!

A rabok újra fekvőtámaszoznak.

K3 (ordít) Azt mondtam, vetkőzés!

A rabok újra vetkőznek.

K3 (ordít) És mi lesz a fekvőtámaszokkal, idióták?!

A rabok megint fekvőtámaszokat csinálnak. Közben K7 elveszíti az eszméletét, K1 leönti egy veder vízzel, és folytatják a játékukat. K3 a félig levetkőzött, és így korlátozott mozgáskészségű rabokat ütni kezdi. Hartel Bálint fotózik. Sötét. Egy pillanatra éles fény, mintha vakuból, és – tényleg csak egyetlen másodpercig – csoportképet látunk, mindenki mozdulatlan: elől gúlába rakva a meztelen rabok, mögöttük a három ór egymást átölelve mosolyogva pózol. Sötét. Eltelik még hat hét. Akik eddig örök voltak, most rabok, fekvőtámaszokat csinálnak. K7 nincs sehol (ha körszínpad, akkor ül a földön, valamelyik szélén).

K4 (odalép az egyik rabhoz, K2-höz, ráteszi a lábát a hátára) Rendesen csináld, az anyád istenit!

K5 Mi van, Feri, helyzet van?

K4 Ez a kibaszott büdös oláh megint lazszál.

K5 Segítsek?

K4 (röhög) Csak ha van kedved.

K5 odamegy ő is K2 mellé, most már ketten nyomják a lábukkal a hátát. K2 feladja, mozdulatlanul fekszik a földön. A többi rab rendületlenül fekvőtámaszozik, K6 járkál közöttük.

K6 (ordít) Ne bámuljatok, rohadt állatok, most tornaóra van!

K4 és K5 a mozdulatlan K2-re vetik magukat, lemeztelenítik, talpra állítják, K2 alig van eszméleténél, K4 és K5 egymással szemben áll, másfél-két méterre egymástól, és lökdösni kezdik K2-t, az egyik löki, a másik kifogja, aztán nem fogja ki, K2 nagyot esik, az örök röhögnek.

K6 (ordít) Most pedig, szarosak, vetkőzés! Három másodperc!

A rabok azonnal vetkőzni kezdenek.

K6 (ordít) Ki mondta, hogy a fekvőtámaszt abba lehet hagyni?!

A rabok újra fekvőtámaszoznak.

K6 (ordít) Azt mondtam, vetkőzés!

A rabok újra vetkőznek.

K6 (ordít) És mi lesz a fekvőtámaszokkal, idióták?!

A rabok megint fekvőtámaszokat csinálnak. Közben K2 elveszíti az eszméletét, K4 leönti egy vödör vízzel, és folytatják a játékukat. K6 a félig levetkőzött, és így korlátozott mozgáskészségű rabokat ütni kezdi. Hartel Bálint fotózik. Sötét. Egy pillanatra éles fény, mintha vakuból, és – tényleg csak egyetlen másodpercig – csoportképet látunk, mindenki mozdulatlan: elől gúlába rakva a meztelen rabok, mögöttük a három ór egymást átölelve mosolyogva pózol. Sötét.

Zene. A sötétben Zozo énekel:

Álmomban akkora törpe voltál
Mint egy közepes ember
Rózsaszín dresszt viseltél
Türkíz vállbetéttel
Labdákat dobáltál
Egyszerre tizenöt labdát
S közben egy nagy nő énekelt,
Énekelt, s egy újabb labdát dobott
Nagyon sok labda volt
Te igen ügyes voltál
Egyetlen labda se pottyant le
A nagy nő is elégedett volt veled
Mosolyogva énekelt
Míg véget nem ért a szám
A tapsrend következett

Ő csókokat dobált
Te pedig lementél spárgába.

3. jelenet

Ugyanaz a kávézó, mint a legelső jelenetben. És ugyanaz az LCD képernyő látható, mint a börtön-jelenetben, most is működik, de némán. Szól valamilyen zene. Megint eltelt két év. Mindegyik szereplő jelen van, kivéve K7-et (Lacit) és K2-t (Zolit), ők meghaltak. (Ülnek a földön.) És kivéve Zozót, aki később jön be. Zene. Bálint és Maxwell az egyik asztalnál, K3 egymagában egy másik asztalnál, kókadozik, mint aki vagy nagyon részeg, vagy nagyon beszívott. K1 a pincér, valamennyi kilátszik az első rész második jelenetében a hátát díszítő tetoválásból.

K4 Azt kéne megnézd, így nem sok látszik belőle, de lefogadom, hogy egész profi a tetkója.

K5 Hol?

K4 Várj csak, idehívom. *(Fölemeli a kezét, integet K1-nek)*

K1 Sziasztok, kértek még valamit?

K4 Egyelőre nem, kösz. De észrevettem valamit hátul, a nadrágod fölött. Na, nem kell megijedni, csak az ábra érdekel. A barátnőm nemrég végzett el egy tetováló-tanfolyamot, gondoltam, ha már ezt a szakmát választotta, hadd művelődjön. *(nevet)* Megmutatod, légy szíves?

K1 Persze. *(Hátat fordít nekik, és felhúzza hátán a trikóját.)*

K4 Ez már valami! Na, mit szólsz?

K5 Szép munka. *(Föláll, közelebről figyeli a rajzot. K1-hez:)* Megérinthetem?

K1 Ha gondolod.

K5 Finom, egyenletes a bőröd, öröm lehet rá dolgozni. Nem szeretnél még tetováltatni valamit?

K1 Kösz, de mindig ugyanoda járok. *(visszamegy a bárpulthoz – vagy ami van – és nézi tovább a némára állított televíziót)*

K5 Oké, ha netán meggondolnád... *(K1 ezt már nem hallja, K5 visszaül az asztalukhoz)*

K4 Ne vedd fel, mindig ilyen. Én éppen ezt élvezem benne. S a háta, mit szólsz a hátához?

K5 Szerintem buzi.

K4 Jó reggelt! A te szakmádban azért kár volna ezt a szót használnod.

K5 Buzikat én nem tetoválok.

K3 egészen közel hajol hozzájuk, és gesztikulál, hogy kéne egy cigaretta. K4 és K5 elfordulnak tőle, s kicsit emeltebb hangon folytatják a beszélgetést:

K4 Ne légy már ilyen rasszista.

K5 Ennek semmi köze a rasszizmushoz.

Megjelenik Zozo, körülnéz, odamegy Bálintékhoz. Mivel nincs asztaluknál harmadik szék, Zozo engedélyt kér a legközelebbiektől, hogy elvegyen egy széket. Felborítja, mindenki odanéz.

ZOZO Jaj, bocs, sziasztok, kicsit elkéstem.

MAXWELL Semmi baj, csüccs le.

BÁLINT Hoztam neked valamit. *(A zsebéből vagy a táskájából elővesz egy látványos vibrátort, nincsen becsomagolva, és átnyújtja Zozónak. Zozónak elakad a lélegzete, de ösztönös mozdulattal átveszi. Ott áll egy ideig a műfazzsal a kezében. Mindenki őket bámulja egy pillanatig, aztán folytatják, amit addig: képernyőre bámulás, csevegés stb. Zozo végre elrakja a vibrátort, táska vagy zseb.)*

MAXWELL *(Zozóhoz)* Te még mindig az állatvédőknél tengeted napjaid?

ZOZO Nem. *(nehezen jön vissza a hangja)* Tudod, Max, az alapítványunk már két éve befuccsolt. Azóta...

BÁLINT *(közbevág)* Zozo, azért hívtunk Max-szel ide, hogy felajánljunk egy munkát.

MAXWELL Feltéve, hogy ráérsz, és nincs ellenedre.

ZOZO Persze, mondjátok csak, érdekel, tudjátok, mióta...

BÁLINT Bizalmi dologról van szó, olyasmi, amit nem lehet akárkivel elvégeztetni.

MAXWELL És elég rázós is, de rendkívül meghálálnánk, ha el tudnád vállalni.

BÁLINT Az anyámról van szó.

ZOZO *(megszeppen)* Történt valami édesanyáddal?

K3 ingatag mozdulatokkal jelzi, hogy kéne neki egy cigaretta Zozótól. Zozo megvonja a vállát, és nem ad.

MAXWELL Ne gondolj semmi drámaira, csak a szokásos.

BÁLINT Vagyis majdnem szokásos. Olyan két éve volt egy idegösszeroppanása, de most már egészen rendbehozták. Egy kitűnő osztrák szanatóriumban.

MAXWELL Annyi pénzért akár 16 éves fruskát is csinálhattak volna belőle.

BÁLINT *(nevet)* Hát, ha az érzelmi érettségét nézzük...

K3 megint próbálkozik Zozónál cigiért. Zozo megint nem ad.

MAXWELL *(tréfálkozva)* De Bálint, hogy beszélsz az édesanyádról?

BÁLINT *(nevetgélve)* Végül is, nem olyan rossz állapot az. Legalábbis neki, ugye Max?

MAXWELL *(ő is nevetgélve, de hirtelen átvált az anya hangjára)* Kifejezetten élvezem.

BÁLINT *(figyeli, hogy Zozo észrevett-e valamit, csevegve folytatja)* Szóval azt gondoltuk Max-szal, hogy valakit kellene fogadnunk anyám mellé, de nem akartunk újsághírdetést, vagy közvetítőcégen keresztül keresgélni, semmi kedvünk, hogy arra ébredjünk, hogy valaki kifosztott és elpárolgott. Hiszen ismered a mai állapotokat. Az ember lassan már az anyjában sem bízhat. Bocs, de ez van. Tehát az a kérdés, hogy el tudnád-e vállalni az egyik műszakot? Nem sok gondod volna, anyám semmi egyebet nem csinál gyakorlatilag, mint a tévé előtt ül, naponta háromszor enni kell adni, a vécére még ki-kijár, úgyhogy ezzel nagyjából nincs gond, a rázósabb, hogy 12 órás műszakban váltánátok egymást...

K3 megint odahajol Zozóhoz cigarettáért, Zozo elővesz egy dobozt, megkínálja K3-at, az valahogy kibányássza a cigit, majd hálálkodó mozdulatokkal szinte ráesik Zozóra. Zozo maga is rágyújt, és tüzet ad K3-nak.

BÁLINT *(K3-hoz)* Most már elég volt, tünés!

K3 megvonja a vállát, és imbolygó léptekkel arrébb megy, visszaül az asztalához, magában motyog.

BÁLINT (*Maxwellre néz*) Hol is tartottunk? Ja igen, hogy 12 óra, de bármit csinálhatsz mellette, van net, van még tévé, ha akarod, a kutyádat is hozhatod magaddal, a nagy kertben ellehet. És...

ZOZO Állj le.

BÁLINT Tessék?

ZOZO Azt mondtam: állj le.

BÁLINT Mi van, Zozo? Megőrültél?

MAXWELL (*Bálinthoz*) Hagyd, ne húzd fel magad.

Zozo kiveszi a zsebéből vagy táskájából a Bálint ajándékát, lecsapja eléjük az asztalra, és elviharzik.

MAXWELL Na, mi van? Vége? Hát jó, most legyen itt a vége. Csak azt ne higgye bárki is, hogy van hova futni.

Hirtelen sötét. Zene, fény, a szereplők eléneklik és eltáncolják a Ha így megy ez, ki állítja meg Arturo Uit? című dalt:

Ha elhiszel, édes, minden baromságot,
Bakancsot, mellényt, cuki arzenált
ha nem tudsz mást, mint behódolni
vagy meglapulsz, míg elzúg fölötted a nyár

Ha elhiszed, hogy kuss, és befogod a pofád
Ha nem fogod fel, drágám, hogy vannak jogaid
Ha benyalod a dumát, hogy félj, pusztíts, gyarapodj
Így imádd hazádat, de öld meg fiait

Ha elhiszed, hogy pusztán ki kell bírni
Mert mindjárt úgyis vége, s aki bújt az bújt
Csak annyit kérdek, a francba, testvér,
Ki állítja meg Arturo Uit?

Vége

És felhangzik mondjuk a Goodnight Moon Shivaree-től.